

ಶೈಂಕ ರೂಪಾಂತರ

(ಹೋಮಾಪ್ರಾರ್ಥ 6)

ಅತಿ ಮಹತ್ವಾದ ರೂಪಾಂತರಗಳ ಅನುಭವಗಳೊಡನೆ
ರೂಪಾಂತರವಾದ ಜೀವನ ಶ್ಲಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ...

ಅದ್ವಿತಾದ ರೂಪಾಂತರಗಳ ನಾಧ್ಯತೆಯು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ವಿನಾನ ಗಾಣಗಳ ಮೇಲೆ ಸೀರು ಜೀಜುವಂಥದು ಸೀಲನ ಶತ್ರುಯನ್ನು ಬಿದ್ಯುತ್ ಶತ್ರುಯಾಗಿ ಹಲವರ್ತಿನುವರಾಗಿದೆ. ಹಲಮಾನವನ್ನು ಬಲಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನೇಡುವುದಾದರೆ ಬಲುಜಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗಿ ಕಾಳಿವಂಥದ್ವಾಗಿದ್ದು, ಇವು ಅಣ್ಣಿನ್ನ ಶನ್ನುಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಹಲವರ್ತಿತವಾಗಿ ನಂಪೂರಣ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ, ತನ್ನ ಕೂಡಾಗೆ ಬಳಿಕಜ್ಞಪದಕ್ಕಾಗಿ ಖಾಯಿ ಹಾಲರ್ಗಾಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ತನ್ನ ಮೂರಿನ್ನು ನೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ಹೋನಹಲ್ಲಿಗಾಗಿ ದಂತವೈದ್ಯರ ಬಳಿ, ತನ್ನ ಹೋನ ದೇಹ ಸಿಲಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ತಾತ ಕಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ಹೀಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತೇಯಲ್ಲ!

ಆದರೆ ರೋಮಾಪ್ರಾರ್ಥ 6 ಇಂದ್ಲಿಪುರಗಳಗಿಂತ ಬುಗಿಲಾದ ಅದ್ವಿತಾದ ರೂಪಾಂತರದ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯ ಶೈಂಕನಾಗಿ ಶೈಂಕವಾದ ರೂಪಾಂತರವು ಜರಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ಶೈಂಕನಾಗುವ ಮೊದಲು ಆತನು ದೇವರ ಶ್ವರ್ಣೆಯ ಹೋರಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಶೈಂಕನಾದಂತೆ ಆತನು ದೇವರ ಮಗುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಆತನು ಅತ್ಯೇಕ ಅಶಿವಾದಗಳಿಂದ ಆತನು ಬಿಹಿತನಾಗುವನು; ನಂತರ, ಆತನು ಶೈಂಕನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯೇಕ ಅಶಿವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಮೊದಲು ಆತನು ಸಿಕ್ಕದಂಡನೆಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಿದ್ದರೆ; ನಂತರ ಆತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಜೀವವು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವದು. ಈ ಶೈಂಕ ಹಲವರ್ತನೆಯಿ ಬಲು ಅದ್ವಿತಾದಂಥರ ಕಣಪಟ್ಟಿಯ ಆಗಿದ್ದು, ಆತನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಹಾಯಿಸಲು ಅನ ಮಧ್ಯನಾಗುವ ಏಂತ್ರವನೆ ಇದ್ವಾಗಲೂ ಇದು ಎಲ್ಲವೂ ನಂಭಬಿಸುವದು; ಆತನು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ದೇವರ ಕೌಡಗೆಯಾಗಿ ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು!

ಒಬ್ಬನು ಶೈಂಕನಾಗುವಾಗ, ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಗಾಧತೆಯು ಅವನಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಡಿಯಾದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು, ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಹಾಪದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಮೂಲಣ, ಹಾಡಿ, ಅವಿಧೀಯನಾದ ಸ್ವತಾನನ ಮಗನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬನು, ಪ್ರೀತಪೂರವನೂ, ಸೀತಿವಂತನೂ ಮತ್ತು ದೀನತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಗನಾಗಿ ಹಲವರ್ತಿತನಾಗಲೇಬೇಕು. ದೇವರ ಶ್ವರ್ಣೆಯಂದಲೇ, ಈ ಹಲವರ್ತನೆಯಿ ಲಂಡಿತ ವಾಗಿ ಕಾಯಿಗಂತವಾಗುತ್ತದೆ; ಇದಲಂದಲೇ ಮತಾಜಿಮಾಸಿಯೆಸಿಸಿದ ಸೀಮೋನ ಮತ್ತು ಸುಂಕದವನಾದ ಮತ್ತು ಇವರುಗಳ ನಮಷಣಾಭಾವದ ಶಿಷ್ಯರಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಾಯಿತು; ಹಿಂಸ್ತರನಾದ ಸೌಲನು ಬೋಧಕನಾದ ಹೋಲನಾಗಿರುವಂತಾಯಿತು; “ಸಿಡಿಉನ ಮಲ” ಎಸಿಸಿದ ಯೋಹಾನನು ಪ್ರೀತಿಯ ಅಹೋನ್ತಲ ನಾಗುವಂತಾಯಿತು. ಕೊಲಿಂಥದವರಿಗೆ ಕೆಲವರು, “... ಅನಾಯಿಗಾರರು, ... ಜಾರರು, ಚಿರಹಾರಾಧಕರೂ, ವೃಜಿಕಾಲಗಳು, ಬುಟರೂ ಪ್ರಯಂಕಗಾಬಿಗಳೂ, ಕಳ್ಳರೂ, ಲೋಜಿಗಳೂ, ತುಡಿಕರೂ, ಬೈಯುವವರೂ ನುಲುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ... ಅಗಿದ್ದವರು ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರೂ

ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತರು ಎಂದು ಸಿಂಹಯನಲ್ಲಿಟ್ಟಪರು ಆದರು” (1 ಕೌಲಿಂಥ 6:9-11) ಮತ್ತು ಅವರು “ದೇವರ ಸಭೆ” ಮತ್ತು “ಸಂತರು” (1 ಕೌಲಿಂಥ 1:2) ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಟ್ಟಿರು.

ರೋಮಾತ್ಯರ 6 ಈ ಹಲವರ್ತನೆಯ ಮೂರು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೇ ಪರಿಪರ್ವನೆ ಎಂದರೆನು?

ರೋಮಾತ್ಯರ 6 ಇದರ ಹರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಹಾಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ, ಅದರೆ ಈಗ ನಾವು ಹಾಡದ ಹಾಆಗೆ ಸತ್ಯಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಲನು, “ಕೃಷ್ಣ ಹೇಜ್ಜಾಲ ಎಂದು ಹಾಡದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರಬೇಕೇನೇ?” ಎಂದು ಈಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ಇರಬಾರದು. ಹಾಡದ ಹಾಆಗೆ ಸತ್ಯಪರಾದ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಧುಕುವದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:1, 2). ವರ್ಜನ 11 ನಕ, “ಹಾಡದ ಹಾಆಗೆ ಸತ್ಯಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು” ನಾವು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಹಾಡಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅದರೆ ಈಗ ಅದಲಿಂದ ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ರಚಿಸಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾ, “ಹಾಡಿಂಬಾದ ಸ್ವಭಾವವು ನಾಶಪಾಗಿ ನಾವು ಇನ್ನು ಹಾಡದ ಪಶದಲ್ಲಿ ಇರದಂತೆ ನಮ್ಮ ಶೂವ ಸ್ವಭಾವವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೂಡ ಶಿಲಬೇಗೆ ಹಾಕಲಿಟ್ಟಿತೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಸತ್ಯವನು ಹಾಡದ ಪಶದಿಂದ ಜಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ” (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:6, 7) ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ರಚಿಸಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, “ನಾವು ಇನ್ನು ಹಾಡಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.” ನಂತರ ಹೊಲನು ರೋಮಾತ್ಯರದವಲಿಗೆ, “ಅವರು ಮುಂಜೆ ಹಾಡಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು, ಅದರೆ ಈಗ ಅವರು ಹಾಡದಿಂದ ಜಡುಗಡೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಅವಲಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:17, 18; ಹೋಣಿ 6:20, 22).

ನಾವು ರಚಿಸಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ “ನಾವು ಮತ್ತುರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ರೋಮಾತ್ಯರ 6 ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡಾ (ಹೋಣಿ ಯೋಹಾನ 8:32), ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದಲಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ದಾಸರಾಗುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:18) ಮತ್ತು ದೇವರ ದಾಸರಾಗುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:22). ವಾಸ್ತವಪಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರಯ ಬಗೆಗೆ ಅಲ್ಲ ಯಾವ ನಂಗತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ದಾಸತ್ವದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಅಲಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ತಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ದಾಸ ರಾಗುತ್ತಾರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭೋಗಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಂಕೋಳಣದ ನೈಜ ಸೆರಿಯಾಜಾಗಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬ ಉನ್ನತತೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಇಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಈಲಿವರು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನಿಂದ ಏನು? ಸಿನು ಇನ್ನೂ ದಾಸನಾಗಿಯೇ ಇರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಕೈನ್ನಾಗಬೇಕು? ಹೊಲನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ನೀವು ಹಾಡಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಾಗಿ ನೀತಿಯ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನೀವು ಆಗ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಮಗುಂಬಾದ ಹಲವೇನು? ಈಗ ಅವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಾಜಿಕೆಯಂಬಣ್ಣಿ. ಕಡೆಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಬರುವದು ಮರಣವಲ್ಲವೇ. ಈಗಲಾದರೇ ನೀವು ಹಾಡದಿಂದ ಜಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೇವರಿಗೆ ದಾಸರಾಗುವುದಿಂದ ಹಲಬ್ರಹ್ಮಾಗುವುದೇ ನಿಮಗೆ ಥಾ: ಕಡೆಗೆ ದೊರೆಯುವಂಥಿಂದ್ದು ನಿರ್ದ್ಯಜಿತ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾವಾ ಕೊಡುವ ನಂಬಿಂ ಮರಳ; ದೇವರ ಉಚಿತಾರ್ಥ ವರಪು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದ್ಯಜಿತ. (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:20-23; ಹೋಣಿ 6:16).

ತೀನ್ನನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲನುವುದನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುವೆಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನು ಬಂಧಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಂದ ನಿಸ್ತಿತವಾದ ಜಡಗಡೆಯನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಅತನು ದೇವರಿಗೆ ದಾನನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅಲಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಅಯ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ? ಬಹುಮಾನದ ನಲುವಾಗಿಯೇ! ನೀತಿಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ದಾನನಾಗಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮವು, ಒಬ್ಬನು ನಿತ್ಯಜೀವವನನ್ನು ಹಡೆಯುವುದೇ ಅಗಿದೆ. ಅತನು ಹಾಷದ ದಾನನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾದರೆ, ಅತನು ಮರಣವನ್ನೆಲ್ಲದೇ ವಿನನ್ನು ಹಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ! ನೀನು ಯಾವುದರ ದಾನನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಯನುವವನಾಗಿದ್ದೀ?

ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಭಿಹಾಂ ಅಂಕನ್ ದಾನತ್ವದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯ ಹೋಣಣೆಯನ್ನು ನಮಾಜಾರವನ್ನು ತೋಟ್ಯಾನು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎರಡು ನಾಬಿರ ಪರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯೀಂನು ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಷದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೋಡವ ಮಾಲಕ ಅತ್ಯುಂಟ ಮುಕ್ತಿಯ ಹೋಣಣೆಯ ನಮಾಜಾರವನ್ನು ತೋಟ್ಯಾನು!

ನಾವು ನಷ್ಟಿ ಶೂರಾವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊರಂದಿದೆ ಅಗಿದ್ದೇವೆ, ಅದರೆ ಈಗ ನಾವು ಹೊನ್ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹೂಲನು ಇದನ್ನೇ ಸಜಾಜಿಸುತ್ತಾ; “ನಮ್ಮ ಶೂರಾವನ್ನಭಾವವು ತೀನ್ನನ ಕೂಡ ಶಿಲಬೀಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಣಿತೆಂದು ತಿಜಿದಿದ್ದೇವೆ” (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:6), ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆ “ಹೊನಬರಾಗಿ ನಡೆದುತೋಳುಬೇಕು” (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:4) ಆಗಲೇ ನಾವು ರಕ್ಷಣಲ್ಪಣತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ತೀ ಪರಿಪರಾನೆಯ ಹೇಗೆ ನಂಭಿವಿಸಿತು?

ರೋಮಾತ್ಮರ 6ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಾಧನೆಗಳ ಮಾಲಕ ಇದು ನೇರವೇಲತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಕೃಹೆಯಂತ ರಕ್ಷಣಲ್ಪಣತ್ತೇವು: “ಹಾಷವು ತೋಡುವ ನಂಬಳ ಮರಣ; ದೇವರ ಉಜಿತಾಧರವರವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ತೀನ್ನ ಯೀಂನುವಿನಳ್ಳಿರುವ ನಿತ್ಯಜೀವವನು” (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:23). ರಕ್ಷಣೆಯ ವರವಾಗಿದೆ; ಅದ್ದಲಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕೃಹೆಯಂದಲೇ ಆಗಿದೆ (ರೋಮಾತ್ಮರ 3:24ನ್ನು ನಹ ನೋಡಿಲಿ.)

ನಾವು ಯೀಂನು ತೀನ್ನನ ಮಾಲಕ ಕೃಹೆಯಂದ ರಕ್ಷಣಲ್ಪಣಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ “ತೀನ್ ಯೀಂನುವಿನಳ್ಳಿ” ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ತೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:23). “ಅದರೆ ನಾವು ಹಾಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ತೀನ್ನನು ನಮಗೋಣತ್ತರ ನತ್ತಾಗಲೂ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತೀರೆಯನ್ನು ಶೂರಿಂಬಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅತನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಲಕ ನಾಯಿತೆಂಬರ್ಕ ಕೊಗಾಗುವುದಲಿಂದ, ನಾವು ದೇವಲಿಂದ ಉಂಬಾಗುವ ತೋಡಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಣಿತೋಳುಹುದು” ಎಂದು ಹೂಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರವರೆಗೆ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ; ಬದಲಾಗಿ, “ನಾವು ಇನ್ನು ಹಾಹಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾಗಲೇ” ತೀನ್ನನನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಲು ಒಟ್ಟಿತೋಟ್ಯಾನು.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಯೀಂನು ತೀನ್ನನ ಮಾಲಕ ಹಲಿತ್ಯಾಣಗೊಳ್ಳುವದು. 6:11 ಹೇಳುವುದೇನಿಂದರೆ, “ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ನಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೀನ್ ಯೀಂನುವಿನ ಬಕ್ಷಿದಿಂದ ಹಾಷದ ಹಾಲಗೆ ನತ್ತಾವರೂ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವರೂ ಎಂದು ಎಣಿಸಿತೋಳಿ.” ತೀನ್ನನ ಹೊರತಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಇಲ್ಲ.

ನಷ್ಟಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಂಜಕೆಯಂದ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿದೆ: “ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ನಂಜಕೆಯಂದ ನೀತಿಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನೇ” (ರೋಮಾತ್ಮರ 5:1). ಎಫೆನ್ 2:8ರಲ್ಲಿ: “ನಂಜಕೆಯ ಮಾಲಕ ಕೃಹೆಯಂದಲೇ ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ”

ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ರೋಮಾಪುರ 6 ನಹ ನಾವು ಬಿಧೀಯತೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನಂಜಕೆಯಂದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆವು ಎಂದು ಸ್ವಾತ್ಮಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ರೋಮಾಪುರ 6:17, 18ನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

ನಿಈ ಮುಂಚೆ ಹಾಹಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ಕಾಲನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಬೋಧನೆಗೆ ನಿಈ ಮನಸ್ತುರಾವೆಕ ಅಧಿನರಾದುದಲಿಂದಲೂ ಹಾಹದಿಂದ ಜಡಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿತೀಗೆ ದಾಸರಾದುದಲಿಂದಲೂ ದೆವಲಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಪಾಗಳೆ.

ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಿಧೀಯತೆಯ ನಂತರವೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ವಜನಗಳ ಕಲನುತ್ತದೆ. “ನಿಈ ಹಾಹಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ,” ಆದರೆ “ನಿಮಗೆ ಕಾಲನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಬೋಧನೆಗೆ ... ನಿಈ ಮನಸ್ತುರಾವೆಕ ಅಧಿನರಾದುದಲಿಂದಲೂ” ಮತ್ತು “ಹಾಹದಿಂದ ಜಡಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿತೀಗೆ ದಾಸರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅನುಕ್ರಮವು ಹೇಗೆಂದರೆ: ಹೊದಲು ಹಾಹಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿರುವದು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಾಲಯವುದಕ್ಕೆ ಬಿಧೀಯರಾಗಿರುವದು; ಮಾರನೆಯದು, ಹಾಹದಿಂದ ದೂರವಿಲಿಸುವದು, ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ನಿತೀಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವದು. ರೋಮಾನ್ಯರು ನಂಜಕೆ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಬಿಧೀಯರಾಗುವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಲಾಗುತ್ತಾರೆ; ಅವರು “ನಂಜಕೆಯಿಂಬ ಬಿಧೀಯತ್ವದಿಂದ” (ರೋಮಾಪುರ 1:5; 16:26), “ಹೈತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡಿಸುವ ನಂಜಕೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ” (ಗೆಲಾತ್ಯ 5:6).

ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬಿಧೀಯರಾದರು? ರೋಮಾಪುರ 6:17 ಹೇಳುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಜಡಗಡೆ ಮಾಡಿದಂಥಿಂಥ ಅವರು “ಕಾಲಸಿದ ಬೋಧನೆಗೆ” ಬಿಧೀಯರಾದರು (“ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಲೀಂ”; KJV). ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ರೋಮಾಪುರ 6:3-5 ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ:

ತೀನ್ತ ಯೇನುಬಿನಿಲ್ಲ ದೀಕ್ಷಾನಾಶ್ವನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಪರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾನಾಶ್ವನಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ಹಿಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ದೀಕ್ಷಾನಾಶ್ವನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹಾಣಲ್ಪಿಟ್ಟು. ಆದುದಲಿಂದ ತೀನ್ತನು ನತ್ತು ತಂಡೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎಜ್ಜನಲ್ಪಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ನಾವೂ ಹುಡಾ ಜೀವದಿಂದದ್ದು ಹೊಸಬರಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಾವು ಆತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾದ್ವರ್ಷಾದ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆತನಲ್ಲ ಬಕ್ಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾದ್ವರ್ಷಾದ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದು ಆತನಲ್ಲ ಬಕ್ಕವಾಗಾದೆವು.

ಸುವಾರ್ತೆಯು ತೀನ್ತನ ಮರಣ, ಹಾಣಬಿಕೆ, ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಜಿತಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಹೊಲನು ಹಿಂಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ:

ಸಹೋದರರೇ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಿಈ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಿಲ, ಅದರಲ್ಲ ನಿಂತಿದ್ದಿಲ. ನಾನು ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳ ನಿಮಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆನೇ ನಿಈ ಅದನ್ನು ಘಟಿಸಿದ್ದು ಹಿಡುತ್ತಾಂಡರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ನಿರಾಧಾರವಾಗಿದೆ ಹಜ್ಜಕ್ಕೆ ಆ ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ವೆಡಲನೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು. ಅದು ನಾನು ನಹ ಕಾಲುತ್ತಾಂಡದ್ದೇ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲ ಮುಂತಿಳಿಸಿರುವ ತುಕಾರ ತೀನ್ತನು ನಿಮ್ಮ

ಹಾಹಗಿತ ಸಿವಾರಣೀಗಾಗಿ ನಡ್ದನು; ಹಾಂತಿಲ್ಲಿಟ್ಯಾನು; ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮೂರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಜ್ಜನ್ಲಿಟ್ಯಾನು. ಕೇಫಸಿಗೂ ಅ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತೇರಡು ಮಂದಿ ಅಂತೊಂತುಲಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 15:1-5).

ಸುವಾರ್ತೆಗಳಿಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಹ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ನಮಗೆ ತಿಜನುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ (2 ಥಿಫಲೋನಿಕ 1:8, 9; 1 ಹೆಲ್ಟ 4:17, 18; ರೋಮಾಸ್ತರ 10:16).

ತೀಸ್ತನ ಮರಟ, ಹಾಂತಿಲ್ಲಿಟ್ಯಾನು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಪಾನವನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುವಂಥಹ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿ ಬಿಧೇಯನಾಗಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು: ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ! ನಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನವು ತೀಸ್ತನ ಮರಟ, ಹಾಂತಿಲ್ಲಿಟ್ಯಾನು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಪಾನಗಳ ಜಿತ್ತಿಂದಾಗಿದೆ. ಹೇಳೋ ಅದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೇಜ್ಜಿನರಾಗಿದೆ: ನಾವು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಹೊಂದಿದಾಗ, ನಾವು ತೀಸ್ತನ ಮರಟದದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತೀಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಹಾಂತಿಲ್ಲಿಟ್ಯಾನವುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ನಾವು ತೀಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಎಜ್ಜನ್ಲಿಟ್ಯಾನವುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂಗೆ ನಾವು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಹೊಂದಿದಾಗ, ನಾವು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ರಕ್ಷಿತಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ ಇದು ನಂತರವೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ಅಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನವು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ರೋಮಾಸ್ತರು ಬಿಧೇಯರಾದ “ಕಾನಲ್ಪಟ್ಟ ಹೋಧನೆಗೆ”ಯೂ ಈಡಾ ಈ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಹೇಳಿಗೂ ಆಗಾ, ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನವು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡತು. ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನದ ಹಂತಾಂಶವು ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿದೇ ಅದು ಅಧಿಕಾರಿಕಿಟವಾದುದ್ದು ಆಗಿದೆ (ಕೊಲಿಂಥ 2:12). ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಹಜ್ಞಾತ್ಮಾತ ಮತ್ತು ಹಜ್ಞಾತ್ಮಾಪಿಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇವಿಲ್ಲದರೆಡಿಗೆ ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ (ಅಂತೊಂತುಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 2:38; 17:30). ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಹಜ್ಞಾತ್ಮಾಪಗಳ ರಕ್ಷಿತಲಾರವು. ಆದರೆ ನಾವು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದಾದರೆ ನಂಜಕೆಯಾಗಲು ಮತ್ತು ಹಜ್ಞಾತ್ಮಾಪವಾಗಲೂ ರಕ್ಷಿತಸುವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ರೂಜಾರತರದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿನು?

ರೋಮಾಸ್ತರ 6 ಅದಲಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತುಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತುದೆ.

ರೂಜಾರತರವು ಹೇಳಿನ ಜೀವಂತದಲ್ಲಿ ಭಲವಸ್ತು ತೋಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು “ಜೀವ ದಂದೆದ್ದು ಹೊನದಾಗಿ” (ರೋಮಾಸ್ತರ 6:4) ನಡೆಯುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ನಾವು ಹಾಕೆಕ್ಕೆ ನಡುವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ದೇವಲಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವರು ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾಸ್ತರ 6:11). ಆದರೆ ವಿವಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಹೊನದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೈಸ್ತರಾದಾಗ ದೇವರ ತುಂಬಿಬದಲ್ಲಿನ ದೇವರ ಮತ್ತು ಅಗುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪರಿಣಾಮಪ್ರ-ಅಥವಾ ಬರಬೀಕಾದ ಹಂತಾಂಶವು - ಬದಲಾದ ಜೀವಿತದ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಹೇಳೋ, ಕೈಸ್ತನ ಜೀವಿತವು ಬದಲಾಗುವದು ಅತನಿಗೆ ಜಟಿಪ್ಪದ್ವಾಗಿದೆ. ಹಿಂಗೆ ಕೈಸ್ತನ ಜೀವಿತವು ಏನೇ ಆಗಿರಿಲ ಅದು ಅತನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೊಲನು ತನ್ನ ಕೈಳಗಳಿಗೆ ಅತನೇನು ಹೇಳುತ್ಪಾನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ಬಂಡಿಸುವ ವಾಗಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅತನು ನೀಲಕ್ಷಿಣಿಪುವ ಒಂದು ವಾದಪ್ರ ಹಿಂಗಿದೆ: “ಅಪಾರಾಥಗಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರು ವಾಗಿ ಧಮಾಶಾಸ್ತಪು ಮಧ್ಯ ಬಂತು. ಆದರೆ ಹಾಹಪು ಹೆಚ್ಚಿದಲ್ಲಿ ಕೃಹಯು ಎಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ತುಬಲವಾಯಿತು [ರೋಮಾಪ್ರ 5:20], ದೇವರ ಕೃಷ್ಣಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಂದು ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಡಿದ್ದೀಲ್ಲ ಇರಬೇಕೋ” (ರೋಮಾಪ್ರ 6:1). ಈ ಹೇಳಿಕೆನ್ನು ಮಾಡುವಳ್ಳ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವು, ನಿಜವಾಗಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಾವು ಕೃಷ್ಣಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಿಸಲಬೇಕು ಹೇಳಿತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ಹೌಲಿನ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವಿಕೆಯನ್ನು ತೋಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಹೌಲಿನ ಅವರ ವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನುತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾಗಿ, “ನಾವು ಹಾಡಿದಂದ ಜಡಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಾದ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ನಾವು ಇನ್ನು ಹಾಡದ ಹಾಆಗಿ ನತ್ತುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. “ಹಾಡ ಹಾಆಗಿ ನತ್ತುವರಾದ ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ?” (ರೋಮಾಪ್ರ 6:2).

ಹೌಲಿನ ವಾದದ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ತರವು: “ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಎನರಲ್ಲ” [ರೋಮಾಪ್ರ 6:14], ನಾವು ಹಾಡವನ್ನು ಅಲ್ಕಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದಿಗೆ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ. “ನಾವು ಕೃಷ್ಣಾಧಿಎನರಾಗಿದ್ದೇವಂದು ಹಾಡವನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದೋ?” (ರೋಮಾಪ್ರ 6:15). ಹೌಲಿನ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನುತ್ತು “ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವು ಹೊಣೆಗಾಲಕೆಯಿಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ, ನಾವು ಹಾಡಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವನ್ನು ಮುಂದುವರೆನುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯರಲ್ಲ ಅದರ ಹಾಡಕ್ಕೆ ದಾನ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಶ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವಿಕೆಯು ಎಂದರೆ ಕೈಸ್ತನು ಬದಲಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನು ಯಾಕೆ ಹಾಡವನ್ನು ಹಾಡಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಾವು ಬದಲಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿ ನಲ್ಲಿಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೌಲಿನ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ:

- (1) ಕೈಸ್ತನಾದವು ಹಾಡಮಾಡಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಹಾಡಿದಂದ ಜಡಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ (ರೋಮಾಪ್ರ 6:2, 9-11). ನಾವು ದೇಹದಿಂದ, ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಂದ, ಮತ್ತು ಹಾಡದ ಬಲದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಲಜಿತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಡಿದ್ದೀಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯಲಾರೆವು ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ದಾನಪ್ರದಲ್ಲ ಮರಳಲಾರೆವು.
- (2) ಕೈಸ್ತನು ಹಾಡದ್ದ ಇರಲಾರನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಹೊನದಾದ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಜೀವಿ ಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ರೋಮಾಪ್ರ 6:4). ಬದಲಾವಣೆಯ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಡೆದಿದೆ; ಆತನು ಮರುಹಳ್ಳಿದವನಾಗಿರ ಬೇಕು. ಹೊನ ಜೀವಿತವು ಉನ್ನತಮಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅಪೆಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ.
- (3) ಕೈಸ್ತನು ಹಾಡ ಮಾಡಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ದೇವರ ಸೇವಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ದೇವರ ದಾನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾಪ್ರ 6:18). ಆದಕಾರಣ ಆತನು ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಿಧೀಯನಾಗುವ ಬುಣಿದಲ್ಲ ಇರುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
- (4) ಕೈಸ್ತನು ಹಾಡಮಾಡಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಹಾಡಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆತನು ನಾಶಕೊಂಡುವನು (ರೋಮಾಪ್ರ 6:21-23).

ಮುತ್ತಾಯ

ಹಾಗಾದರೆ ರೂಹಾಂತರವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು? ಎರಡು ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲ ಅತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿವೆ:

ಮೊದಲನೆಯದು, “ಹೀಗಿರುವುದಲಂದ ನಾಯಕಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹಾಡವನ್ನು ಅಳಗೊಡಿಸಿ ನೀವು ದೇಹದ ದುರಾಶಿಗಳಿಡೆ ಒಳಪಡೆಬೇಕಿಲ್ಲ” (ರೋಮಾಪ್ರ 6:12; ಹೋಣಿ 6:13). ಕೈಸ್ತರು ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಯಾರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಯಾವುದು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತನ

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದರೆ ಅತನು ಹಾಡಿದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳ್ಳ ಹಡಗಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಅಗಿದೆ: “ನನ್ನ-ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಅಥವಾ-ಯಾವುದರ ಅಭ್ಯಕೆ ಇದೆ? ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೇ? ಅಥವಾ ಹಾಹಪು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಭ್ಯಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯಾ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕೃತ್ಯಾಂಶ ನನ್ನನ್ನು ಅಭ್ಯಕೆಯೆಯಾ?” ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ಕಾಳಜೀಷೂರಕವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಏರಡಣಿಯಾಗಿ, “ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿತ್ಯಾಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅತನ ನಾಥನಗರಳನ್ನಾಗಿ ಅತನಿಗೆ ಅಹಿಂಸಿಲ” (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:13; 6:19 ನಿಕೆ ನೋಡಿಲಿ). ನಾವು ಹಾಹಪ ಎಜ್ಜಿಲಕೆಯ ಗಂಬೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎದುಲನುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ನಾಕಾಗಂಡು. ಗುಣಾತ್ಮಕವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬೂರಣವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. “ನನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ತಗೋ ಮತ್ತು ಅದು ನಿನಗಾಗಿಯೇ” ಎಂಬ ಹಾಡಿನಂತೆ ಇದು ನಲಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ:

ನನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ತಗೋ ಮತ್ತು ಅದು ನಿನಗಾಗಿ
ಕರ್ತವ್ಯನೇ ಅದು ನಿನಗೆ ಮುಡಿಹಾಗಿದೆ;
ನನ್ನ ಕೃಗಳನ್ನು ನಿನ್ನವೇ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಡಿನು
ಯಡ್ಡಿಷ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಜೀತುವನ್ನು ತಗೋ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೋ,
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದು ನನ್ನದಲ್ಲ.
ನನ್ನ ಕೃದಯವನ್ನು ತಗೋ,
ಅದು ಆ ಅರಸನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿರಿ.

ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಗೋ; ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯನೇ, ನಾನು ನುಲಿಯುವೆ
ಪೈಂಡಾಯಿವಿರುವ ಆ ಹಾದಗಳಲ್ಲ;
ನನ್ನದ್ವೇ ತಗೋ, ಮತ್ತು ನಾನು ಇರುವೆನು
ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಎಂದಿಗೂ ಇರುವೆ.

ಶ್ರೀಷ್ಟ ರಾಹಾಂತರವು, ಅದರ ಹಲಣಾಮವು ಬದಲಾದ ಜೀವಿತವು ನಿತ್ಯಜೀವಿತದ ಅಂತಿಮವಾದ ಹಲಣಾಮವಾಗಿದೆ. ರೋಮಾತ್ಯರ 6:23 ಹೇಳಿಪುಡೆನಂದರೆ, “ಹಾಹಪು ಕೊಡುವ ನಂಬಿಜ ಮರಣ ದೇವರ ಉಜಿತಾಧಿಕರಣ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ತೀವ್ರ ಯೆನುಬಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿತ್ಯಜೀವ” ನಿತ್ಯಜೀವವು ಒಂದ ವರವಾಗಿದೆ: ಅದು ಕೂಹಡಿಯಂದ ಸಿಕ್ಕುವಂತದ್ವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೋಂ, ಒಂದು ಪೇಳಿ ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯನು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೇ ಲೋಕದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವದು ಮರಣ. (ನೋಡಿಲ 2 ಹೆಚ್ 2:20.)

“ನಿಮ್ಮ ಹೂವೆನ್ನಿಬಾವದ” ಬಗೆಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಬೇನೆರಗೋಂಡಿದ್ದಿಯಾ ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಯಿಸ್ತಿಸಿರಬಹುದು. ನಿರ್ವಹಿಸಿರಬಹುದು ಸ್ವ-ನುಧಾರಣೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಿರಾ? “ಹೋನ ಸ್ವರೂಪ”ವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಿರಾ? ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಜೀವನಶೈಲಿಯ, ಹದ್ದುಕ್ಕಾಗಿ ವಾಯಾಮಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ದೈಹಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾ ಕೂಡಾ?

“ಪಬ್ಲೀ ಪರ್ಕ್,” “ಮಾರಿನ ಕೆಲನ್,” ಅಥವಾ “ಹೇನಲಪ್ಪ,” ಬದಲಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಮಾಹಾಟ ಅಗಿರಬೇಕು! “ನಿನ್ನ ಹೂವೆ ಸ್ವಭಾವ”ದಿಂದ ಹೊರಬಣಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರಪಲ್ಲ ಹೋನ ಮನುಷ್ಯನಾಗು! ಯೆನುಬಿನಲ್ಲ ನಂಜಿಕೆಯಿಂದು, ನಿಮ್ಮ ಹಾಹಗಳಗೆ

ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಹಂಕಡಿಲ ಮತ್ತು ಹಾಹದ ಜಾಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಶೈಸ್ತನಳ್ಳ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅಗ ನೀವು ಮರಣಹೊಂದುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜೀವಂತ ವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಹಾಹದ ದಾಸರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀತಿಯ ದಾಸರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟ ಹೊನ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಸುಖಂಬದ ಹೊನ ಮಗುವಾಗಿರುವಿಲ. ಅಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನ ಅಳೋತ್ತರದಂತೆ ಆ ತರದ ಬದಲಾದ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ನೀನು ಜೀವಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಬಹುಮಾನವು ನಿತ್ಯಜೀವವು, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪರಲೋಕದ ಅವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ!